

Lunteren, augustus 2020

Beste donateurs en geïnteresseerden in het werk van Job en Jennie Saku – van Trierum en Stichting LUGA Care,

Hierbij weer een nieuwsbrief, voornamelijk gevuld met door Jennie aangeleverde verhalen vanuit Busaana. Zoals in de vorige nieuwsbrief al is verteld heeft ook in Uganda het wereldwijde Coronavirus een grote impact op de samenleving. We delen graag dit verslag en update met u. Naast al het leed is er ook vreugde en dankbaarheid om met elkaar te delen.

Bezoek Rien en Marcel

Van 6 t/m 9 maart kwamen Marcel en Rien (m'n vader) bij ons op bezoek.

Dit was nog net voor de coronatijd. Wat keken we er allemaal naar uit.

Voor ons is het altijd fijn om bezoek te krijgen, maar als je eigen vader komt is dat extra bijzonder. Ook was het mooi om Marcel weer in Uganda te zien. Voor hem was het inmiddels bijna 5 jaar geleden.

Enorm zoveel als er door de steun van Stichting LUGA Care, waar hij vanaf de oprichting voorzitter van is, is veranderd. Hun korte bezoek stond vooral in het teken van de nieuwbouw en het studieproject

vervolgopleiding. Op ons schoolterrein gaat namelijk het community centre - kerk weg om plaats te maken voor een examenruimte – eetzaal die verplicht door de overheid op het beveiligde schoolterrein moet staan. Voor beide gebouwen is de exacte plaats bepaald en uitgemeten. Verderop in deze brief leest u over de vorderingen van de bouw. Het 2de doel van LUGA Care was het bezoeken van diverse leer-werkplekken i.v.m. de mogelijkheid die wij hopen te kunnen gaan bieden aan kansarme studenten na Primary 7. (Het laatste leerjaar van Little Angels).

Na aankomst in Uganda en een korte donderdagnacht gingen we de volgende dag alle klassen rond en maakten ze kennis met meer dan 500 schoolkinderen in de klaslokalen. Zo'n introductierondje is prachtig maar vult al snel een kleine 3 uur.....waarna een goede ontmoeting volgde met al het personeel zonder de kids van Little Angels School ☺. Daarin is door het bestuur hun grote waardering uitgesproken voor het enthousiasme en gedrevenheid waarmee onze medewerkers invulling geven aan zijn / haar taken. Een klein aantal van de onderwijzers zijn nog "van het eerste uur" en hebben dus meegemaakt te moeten lesgeven aan circa 75 leerlingen in een lemen hut en houten schuurtje met golfplaten..... Door de ondersteuning van LUGA Care hebben ze ook kunnen doorleren, zijn (hoger) gediplomeerd en hebben een stabiel inkomen. Heel mooi om dit samen te hebben zien groeien en zo dankbaar terug te bliken.

Covid-19

Sinds vrijdag 20 maart, klokslag 12:00 uur zijn alle scholen gesloten, dus ook The Little Angels School.

De regels in Uganda zijn op moment van schrijven gelukkig wat versoepeld en we horen binnenkort of de scholen in september weer kunnen starten.

Er mogen weer mensen op boda's (brommertjes) worden vervoerd en voedsel uitgedeeld. De avondklok is vanaf 21.00 tot 5.30 uur. In deze tijd mag je niet zonder geldige reden naar buiten. Kerken, moskeeën en andere religieuze gebouwen blijven gesloten.

Voedselhulp

Door de corona kwam Uganda in een strenge Lockdown. Al het vervoer werd volledig stil gelegd. Dit was voor de mensen in Busaana en omliggende dorpen een groot drama want ze zijn voor de handel afhankelijk van mensen die naar het dorp komen om hun zilvervisjes te kopen. Geen verkoop, geen inkomen, geen geld voor eten....

Gelukkig kon LUGA Care binnen haar mogelijkheden hier een stukje hulp in bieden. De mensen werden in kleine groepjes gemeld om eten op te halen.

Na een paar weken kregen we een toestemmingsbrief om legaal eten uit te delen. Zo konden we ook ouderen bereiken die in de heuvels wonen en waarvoor we soms slecht begaanbare weggetjes moesten beklimmen met etenszakken van 10 kg in de hand. Dit was best zwaar in de brandende

zon. Maar de dankbaarheid die we ervoor terug kregen van deze ouderen, die afhankelijk zijn van middelen van burens, was heel mooi en bijzonder.

In de laatste maanden zijn 2200 kilo mango's, 4450 kilo posho (maïsmeeel), rijst en bonen uitgedeeld. We zijn de mensen heel erg dankbaar voor donaties die aangewend zijn voor voedselhulp aan Busaana en omliggende dorpen. Ook al onze sponsorkinderen hebben wij in deze periode van eten kunnen voorzien.

Frank

We gaan veel op huisbezoek bij onze schoolkinderen om te kijken hoe de situatie vooral in deze tijd van Lockdown is. In veel gezinnen heerst er armoede. Toen we bij het huis van 1 van onze sponsorkinderen aan kwamen zagen we aan de hele setting dat er iets echt niet goed was. Bij binnenkomst werd ons duidelijk dat hun oudste zoon Frank (12 jaar) ernstig ziek was. Volgens de familieleden was Frank behekst en moesten ze d.m.v. speciale rituelen de boze geesten verdrijven. De familie gaf aan absoluut geen medisch hulp te willen want dan zouden deze boze geesten de rest van de familieleden teisteren en dat risico wilden ze niet lopen. We gaven ze een keuze om die avond te overleggen en de volgende ochtend terug te komen zodat ze ons konden laten weten wel of geen medische hulp te accepteren. Wat was ik blij dat ik uit het huisje was. De druk en spanning van verschillende machten waren duidelijk voelbaar. Die avond werd zowel in Nederland als door onze leerkrachten en onszelf gebeden of God hun de ogen wilde openen

zodat ze medische hulp zouden accepteren. De volgende ochtend accepteerde de familie medische hulp: echt een wonder. Frank werd naar het kinderziekenhuis in de stad Jinja gebracht. Hij heeft 2,5 week in het ziekenhuis gelegen en mocht weer thuis komen. Hij is nog steeds herstellende maar we zijn heel blij en dankbaar met alle vooruitgangen die hij maakt.

Hasnet

Hasnet is een baby'tje van 9 maanden oud en ze woont samen met haar ouders in Busaana in een huisje van 2 bij 3 meter. Toen het meisje op de grond werd gezet zagen ze niet dat er hete houtskool lag. Dit is waarschijnlijk uit de brander gesprongen waarop de pap stond te pruttelen. Hierdoor kreeg ze een lelijke brandwond op de billen. Die avond werden wij gebeld door haar ouders die erg overstuur waren en absoluut niet meer wisten wat ze met hun kleine meisje moesten doen. Door de strenge avondklok zat er niks anders op dan hun te adviseren het te koelen en te wachten tot de volgende dag. Momenteel gaat het goed met Hasnet. De wond is dicht en ze is een heerlijke, vrolijke baby.

Shakira

Ook kwamen we Shakira tegen, een meisje van 7 jaar oud. Ze ging niet naar school omdat ze slechthorend is en hierdoor moeilijk praat. De ouders vonden het geldverspilling om haar naar school te laten gaan. We namen haar mee naar een oorkliniek in de stad Jinja. Daar bleek dat haar oren waarschijnlijk al jaren verstopt waren met vieze troep en dat een simpel ding als oren uitspuiten de hele kwaal kon verhelpen. Nadat de oren waren uitgespoten kon Shakira goed horen. We hopen dat ze een kans krijgt naar school te kunnen gaan.

Leraressen Winnie en Sarah

Wat was het spannend voor onze juffen om zwanger te zijn in een tijd waarin er een avondklok was en vervoer op een brommertje en in taxi's verboden was. En dat terwijl je op grote afstand van een kliniek woont. Wat zijn we allemaal dankbaar dat beide juffen zijn bevallen en dat zowel de moeders als hun kindjes gezond mogen zijn. Juf Winnie beviel van haar tweede kindje. Het is een meisje en ze heeft de naam Shimland. Juf Sarah beviel van haar eerste zoon Luke.

Doordat Sarah in haar huisje vlakbij de school was gebleven en geen familie dichtbij had mocht ik dagelijks een paar uur met hem knuffelen zodat Sarah haar middagslaapje kon doen en deed ik wat kleine huishoudelijke dingen.

Examengebouw / eetzaal + Communitycentre

De laatste weken is er hard gewerkt aan de bouw van het ontmoetingscentrum/ kerk. Momenteel zit het dak erop en zitten de kozijnen er in. Het wordt echt al een super mooi gebouw en we hopen dat het in de aankomende weken helemaal gereed zal zijn. Ook het oude gebouw op het schoolterrein is afgebroken en hier verrijst het nieuwe examengebouw die verder dienst gaat doen als eetzaal. Weer een stukje vooruitgang in hygiëne en discipline. Er is veel hulp tijdens de bouw, super fijn om te zien !!

Bomen

Doordat er de laatste jaren gigantisch veel bomen zijn gekapt rond het Victoriameer is dit 1 van de redenen waardoor de waterstand het hoogste peil sinds 1964 heeft bereikt. Ook in Busaana is dit het geval. Als je naar de heuvels kijkt zie je dat ze volledig kaal zijn maar ook in het dorp zelf zijn nog weinig bomen te vinden vergeleken met jaren geleden. Toen we eind maart geen les konden geven besloten we de mensen in het dorp te instrueren om zandzakken te maken en zo het dorp te beschermen. Een gedeelte van de bewoners van het dorp zag de noodzaak in en ging hard aan het werk om met zandzakken dijkes voor hun huizen te maken om zo hun huis en hun bezittingen te beschermen. We zijn blij dat het water inmiddels weer een paar centimeter gezakt is.

Naar aanleiding van de bomenschaarste hebben we contact gezocht met Uwepo, een bedrijf dat gratis kleine boompjes aan arme dorpen uitdeelt. De eerste dag van hun bezoek was een voorlichtingsdag.

Er werden 1000 boompjes toegezegd. Men kwam controleren of alle gaten en voorbereidingen om te planten waren gemaakt. Toen zijn 1000 stuks boompjes uitgedeeld waarna men later is komen controleren of alle bomen correct geplant waren. Hopelijk wordt er goed voor gezorgd en hebben we in de toekomst voor Busaana meer bomen.

Thuis- onderwijs

Ook hier was er thuisonderwijs. Dit was zowel voor Yael en Yudah erg wennen.

Yael zit in middel- klas met wel 63 kinderen tussen de 4 en 9 jaar oud.

Yudah zit in baby- klas met 51 kinderen waarvan de jongsten nog 3 moeten worden en de oudsten 4 jaar zijn. En dan ineens zit je thuis met je moeder aan de keukentafel. Elke ochtend na het ontbijt ons ritueel: tellen, kleuren leren, letters of figuurtjes overtrekken, letters en cijfers leren schrijven enz. Na het eerste gedeelte hadden ze net als op school een pauze en mochten ze genieten van hun glaasje water en krentjes. In de pauze van Yael en Yudah gaf ik ons buurjongetje Joshua les. Hij is een 9 jarige jongen die geen letter kon lezen en schrijven en door het "Lockdown onderwijs" nu zowel iets zelfstandig kan lezen als schrijven. Na de pauze was het tijd voor b.v. knutselwerkjes, puzzelen, of een spelactiviteit. Ook hebben we in deze periode veel koekjes en

pannenkoeken gebakken en veel verschillende soorten sap en waterijs gemaakt. Wat genoten de kinderen van deze weken thuis vol aandacht.

Yudah

Op 29 mei werd onze kanjer Yudah alweer 3 jaar. Al weken voor zijn verjaardag keek hij uit naar zijn dag. Hij wilde net als zijn zus Yael zijn beste vriendjes uitnodigen die dan met het openbaar vervoer naar ons huis in Bukaya zouden komen. I.v.m. de Lockdown was dit niet mogelijk. Wat was dit een grote teleurstelling voor hem.

Toen we vroegen aan hem wat wil je als cadeau hebben, zei hij: „Ik wil dat al mijn vriendjes een bord eten krijgen." Het onmogelijke werd mogelijk: we kregen toestemming van de regering en zo konden we op zijn verjaardag naar onze school in Busaana. Hij had wel 30 vriendjes uitgenodigd en ze waren er allemaal. Wat 'n feest!

Voor alle kinderen hadden we cupcakes gemaakt. We deden spelletjes en het allerbelangrijkste: de kinderen kregen allemaal een groot bord vol met rijst en bruine bonen. Wat genoten ze hiervan.

Veel kinderen hadden een plastic zak bij zich om het eten wat ze niet op konden in te doen. Dit geven ze dan thuis aan hun broertjes en zusjes. Wat

genoten wij van ons mooie mannetje. Geen cadeautjes krijgen maar eten uitdelen aan je vriendjes die honger hebben.

We willen u heel hartelijk bedanken voor al uw meeleven en steun aan ons als familie en The Little Angels School. Zeker nu!!

Een hartelijke groet van de familie Saku